

ἀποσιωπήσω τὸν Σόλωνα, ἐκεῖνον τὸν σοφώτατον καὶ φιλανθρωπότατον νομοθέτην, εἰς δὲν ἔχρεωστείτο πᾶσα ἡ δύναμις, η σοφία, η εὐτυχία καὶ ἡ ἀνεξάλειπτος δόξα τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ Σόλων λοιπὸν, διορίσθεις ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ νὰ δώσῃ νόμους εἰς τὴν πατρίδα, ἔβαλε βάσιν τῆς νομοθεσίας τὴν δημοσίαν ἀνατροφὴν τῶν πολιτῶν. Ήξευρεν δτι εὐνομία ἄνευ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς δὲν δύναται νὰ σταθῇ· δτι οἱ ὑποκείμενοι εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους πρέπει νὰ ἔναι καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μεμορφωμένοι τὴν ψυχήν· δτι εἶναι ἀδύνατον νὰ συντεθῇ πολιτικὸν σῶμα ἐξ ἀνθρώπων παντάπασι διαφόρων κατὰ τὰ ἥθη, κατὰ τὰ φρονήματα καὶ ἐνὶ λόγῳ κατὰ τὴν ἀνατροφὴν. Ἡρξατο λοιπὸν τὴν λαμπρὰν πολιτικὴν αὐτοῦ οἰκοδομὴν ἀπὸ τῶν ἀληθινῶν αὐτῆς θεμελίων· ἔθετο νόμους περὶ διδασκαλίας καὶ γυμνάσεως τῶν παιδῶν, ἐνεπιστεύθη εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου τὴν ἐφορίαν τῆς δημοσίας ἀνατροφῆς· ἐσύστησε πάντα τὰ δυνατὰ μέσα τῆς ἀνθρωπίνης τελειοποιήσεως, καὶ ἀπέδειξεν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τὴν δύναμιν τῆς καλῆς ἀνατροφῆς τῶν πολιτῶν, καὶ τὴν ἀνάγκην αὐτῆς εἰς πᾶσαν πόλιν ἡ ἔθνος, δὲ θέλει τὴν ἀληθινὴν αὐτοῦ δόξαν καὶ εὐτυχίαν· διότι δὲν ἐστάθη ποτὲ οὐδεμίᾳ πόλις τόσον ἔνδοξος καὶ εὐτυχέσσον αἱ Ἀθηναὶ, ἐνόσῳ τὸ περὶ ἀνατροφῆς σύστημα τοῦ Σόλωνος ἐφυλάττετο. Ἐχει δίκαιον δ σοφώτατος Πλούταρχος νὰ ἐλέγῃ τὸν Νουμᾶν, τὸν δεύτερον νομοθέτην τῆς Ρώμης, δτι δὲν ἐπεμελήθη πρῶτον τὴν παιδικὴν ἀνατροφὴν τῶν πολιτῶν. Καὶ τοῖς μὲρι πολλοῖς, λέγει, οὐκ ἀξιον ἐγκαλεῖν τομοθέταις τοῖς ἐλλείπουσιν ἡ δι' ἀγροιαρ ἡ δι' ἀσθέτειαρ ἀρδρὶ δὲ σοφῷ, βασιλειαρ παραλαβότι δῆμουν τεωστὲ συνισταμένου καὶ πρὸς μηδὲν ἀρτιτελοροτος, περὶ τί πρῶτον ἦν σπουδάσαι προσῆκερ, ἡ πατέων ἐκτροφὴ, καὶ τέωρ ἀσκησιν, δπως μὴ διάφοροι μηδὲ ταραχῶδεις γέροιτο τοῖς ἥμεσιν, ἀλλ' εἰς ἐρ τε κοιτὸν ἀρετῆς ἔχρος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πλαττόμενοι καὶ τυπόβμενοι συμβαίνοιτεν ἀλλήλοις;

Ἀλλ' ἔὰν διὰ μόνου τοῦ λογικοῦ ἐγνώρισαν· οἱ πρὸ Χριστοῦ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξ ἀρχῆς δημοσίας ἐπιμελείας τῶν παιδῶν, τί πρέπει νὰ στοχαζώμεθα περὶ αὐτῆς ἡμεῖς οἱ Χριστινοὶ, ἔχοντες καὶ νομοθέτην καὶ παράδειγμα ἐνταυτῷ τῆς ἀνατροφῆς ταύτης αὐτὸν τὸν Θεάνθρωπον Ἰησοῦν Χριστόν; Ναὶ, ἡ ἐνανθρώπησις αὐτοῦ ἔδειξε τὴν εὐγένειαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· γενόμενος ἀνθρωπὸς ἐφανέρωσεν εἰς ἡμᾶς τὴν ὑπέροχον ἀξίαν τῆς ψυχῆς· γνωρίζων ὡς πλαστουργὸς καὶ ψυχοδότης τὴν θείαν φύσιν τῆς ψυχῆς, ἔδειξεν δτι διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν δυνάμεων αὐτῆς δύναται ὁ ἀνθρωπὸς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πλέον ὅψηλὸν έκθυμὸν τῆς τελειότητος. ἀνετράφη ὡς ἀνθρωπὸς, καὶ ἔδειξεν ἐν ἔαυτῷ τὰς τελειότητας τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ διδάξῃ ἡμᾶς δτι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις διὰ τῆς ἐπιμελείας τῶν διθέντων εἰς αὐτὴν χαρισμάτων